

Scénář k rozhlasové reportáži Amin Attaullah

„U nás byla válka. Když jsem byl malý, pořád jsem slyšel nějaké bomby a střelby. To bylo pro mě nejtěžší. V osmé třídě jsem byl, když přišli džihádisti, takže nám spálili školu.“

Amin Attaullah, který se narodil 9. září 1966, měl krušné dětství. Přesto se později vypracoval na plukovníka afghánské armády. Během studia na univerzitě mu bylo umožněno studovat Vojenskou akademii v Československu.

„Žádná rasa nebo rasismus, jsme nevníkali. Hodně, hodně jste pomohli, v různých oblastech. Československo, pomohlo.“

Po ukončení studia se Amin vrátil zpátky do Afghánistánu. Ale v polovině 90. let došlo ke kolapsu vlády a opustil práci v armádě.

„Pak přišel Taliban, za mnou, oni řekli, že mám spolupracovat s nimi. Oni o mně věděli, že jsem vojenský inženýr. Znáím zbraně a munice. Tak já jsem to odmítl, oni mě nutili, ale já jsem nechtěl s nimi spolupracovat.“

Po invazi Američanů do Afghánistánu – kvůli teroristickým útokům v roce 2001 - se Amin mohl vrátit zpátky do armády.

„Pak jsem dělal do roku 2009 nákupčího pro armádu. V roce 2008, na konci 2008 jsem se seznámil na nějakém obřadu s panem generálem Jiřím Nekvasilem, který tam dělal českého ambasadora v Kábulu.“

Amin poté pracoval na české ambasádě. Při rozpadu islámské republiky mu jednoho srpnového večera roku 2021 zavolali z ambasády, že má být druhý den ráno na letišti.

„13 let jsem tam dělal pro Čechy nebo pro cizince, takže jsem taková známá tvář tam, že všichni mě znají, tak kvůli tomu jsem evakuován, byli jsme evakuováni sem do Česka, že jsme pronásledováni, abychom nepřišli o život. Tu evakuaci plánoval pan Jiří Baloun z Afghánistánu a moc mu děkuji, protože ta evakuace byla včas a dost rychle.“

Dnes Amin Attaullah žije s rodinou v Praze a chybí mu hlavně sourozenci a afghánské jídlo.

„Taky máte dobré jídlo, mi se líbí, samozřejmě, jenom ty knedlíky se mi nelíbí. To je vaše národní jídlo, že... (smích).“